

O ZTRACENÉM ZAJÍČKOVÍ

Květen zvířátka lákal k návštěvám. zaletěl až za
na návštěvu za tetou . Bodlík se vydal za strýčkem Bodlinou.
 přeskočila několik a svou návštěvou potěšila babičku
Čiperku. se vypravil za svými kamarády až do lesa pod
. Zato cestovat nikam nemusela. V jejím
 pod zemí ji navštívila její sestra Hopsalka. Když viděl,
kolik radosti všechna setkání přinesla, vyskočil z a vydal se
také na návštěvu za zaječími kamarády do borového lesa. Čekala ho
daleká . Nejdříve musel proběhnout mezi . Potom prolézt
pod několika . Na konci lesa zajíc velkým skokem přeskočil
. Byl v půlce své cesty. Jeho ho už pořádně
bolely. Sedl si na kraj , aby si chvíli odpočinul. Jak tak seděl
a koukal na , něco zaslechl. Natáhl
a poslouchal. Zvuk se ozýval od . Když tam zajíc doskákal,
za objevil malého neznámého . „Co tady děláš?

Kde máš mámu nebo tátu?“ Malý s pláčem odpověděl, že se ztratil,
když se s mámou vydal trhat . „V jakém bydlíš?
Jak se jmenuje tvoje máma?“ vyzvídal Hop. Malý zajíček smutně odpověděl:
„Nevím, kde bydlím. V jednom , kde je hezky. Máma se jmenuje
Čmuchalka.“ Hop se zaradoval. Čmuchalku dobře znal. Místo návštěvy
svých zaječích kamarádů posadil malého na záda a hopky
hop přes . Hupky dupky kolem . Skok a skok
mezi . Sotva zajíce uviděl Píp, letěl se zeptat, kdo je ten
. „Ten maličký zabloudil. Zazpívej po okolí, že se našel
u za . Jeho máma se jmenuje Čmuchalka“.
To byl pro lehký úkol. Za chvíli už o ztraceném zajíčkovi věděl
celý les. Zajíček se ani nestihl rozhlédnout kolem, když v tu ránu přiběhla
jeho máma. To bylo radosti a objímání. Čmuchalka děkovala ze srdce
Hopovi za pomoc. Malý byl pro ni tím největším .